

Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ιερσέης

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αμερικής](#)

Ο Ιερατικός Σύνδεσμος της [Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ιερσέης](#) πραγματοποίησε την Τρίτη 12 Νοεμβρίου 2025, την Ετήσια Φθινοπωρινή Σύναξή του στον Ελληνορθόδοξο Καθεδρικό Ναό της Αγίας Τριάδος στο Γουίλμιγκτον της Ντέλαγουερ. Ο Μητροπολίτης Νέας Ιερσέης κ. Απόστολος προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας συμπαραστατούμενος από τον Πρωτοσύγκελο της [Μητροπόλεως](#) π. Γρηγόριο Γκίλμπερτ, τον Πρόεδρο του Ιερατικού Συνδέσμου π. Αναστάσιο Κουσούλα, τον π. Νικόλαο Μπακάλη, Αρχιερατικό Επίτροπο Νοτίου Βιρτζίνια και αρχαιότερο κληρικό της [Μητροπόλεως](#), καθώς και τον π. Κωνσταντίνο Λούκα, τον νεότερο κληρικό της [Μητροπόλεως](#).

Μετά τη Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος προσέφερε στον π. Νικόλαο Μπακάλη, ο οποίος πρόκειται να αποσυρθεί από τα καθήκοντα του προϊσταμένου του Καθεδρικού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Ρίτσμοντ της Βιρτζίνια, μία εικόνα της Παναγίας «Ελεούσης» προς τιμήν των πολλών ετών διακονίας του στην κοινότητά του και στη Μητρόπολη Νέας Ιερσέης.

Στην ομιλία του προς τον ιερό κλήρο, ο Μητροπολίτης κ. Απόστολος αναφέρθηκε στον ρόλο του ιερέως μέσα από τη αγιογραφική παράδοση.

Από την προοπτική της Παλαιάς Διαθήκης, ο ιερέυς είναι εκείνος που στέκεται μεταξύ ζώντων και τεθνεώτων, ο εκλεκτός και κεχρισμένος εκ του λαού για να προσφέρει θυσίες και να μεσιτεύει ενώπιον του Θεού. Στην Καινή Διαθήκη, ο Χριστός φανερώνει τον ρόλο του ιερέως κατεξοχήν προσφέροντας τη ζωή Του ως θυσία. Κατά τον ίδιο τρόπο, και ο ιερέυς καλείται να προσφέρει τη ζωή του ως θυσία ζώσα για την κοινότητά του, όντας άνθρωπος προσευχής και παρέχοντας φως ελπίδας στους ανθρώπους που τον περιβάλλουν.

Ο Μητροπολίτης κ. Απόστολος ανέφερε χαρακτηριστικά και μεταξύ άλλων πως «με βαθιά ευλάβεια και ευγνωμοσύνη συγκεντρωνόμαστε σήμερα στον οίκο του Κυρίου, ως αδελφοί μέσα στη ιερή διακονία της ιεροσύνης. Ο καθένας από εμάς έχει κληθεί -όχι από ανθρώπινη θέληση, αλλά από τη θεία χάρη- να σταθεί ενώπιον του Αγίου Θυσιαστηρίου, να πρεσβεύει για τον λαό και να φανερώνει την παρουσία του Χριστού ανάμεσα στο ποίμνιό Του.

Το θέμα μας, “Ο ιερέας σύμφωνα με την Αγία Γραφή”, μάς υπενθυμίζει όχι μόνο την κλήση μας, αλλά και τη μεγάλη ευθύνη που έχουμε ενώπιον του Θεού.

Κάθε φορά που ενδυόμαστε τα ιερά μας άμφια, θυμόμαστε ότι η κλήση μας δεν είναι επάγγελμα, αλλά καθαγιασμός. Τα χέρια μας δεν ανήκουν σε εμάς· είναι τα χέρια μέσα από τα οποία ο Χριστός ευλογεί, συγχωρεί και τρέφει τον λαό Του».

Σε άλλο σημείο ανέφερε πως «ο Κύριος λέει: 'Εγώ είμαι ο Καλός Ποιμένας· ο καλός ποιμένας θυσιάζει τη ζωή του για τα πρόβατα' (Ιω. 10:11). Εδώ βρίσκεται η ουσία της ιεροσύνης. Ο ιερέας, σύμφωνα με την Αγία Γραφή, δεν είναι άρχοντας αλλά υπηρέτης. Δεν ζητά να τιμηθεί, αλλά να σηκώσει τα βάρη των αδελφών του με ταπείνωση και αγάπη.

Ο Απόστολος Παύλος γράφει: 'Εμείς είμαστε υπηρέτες του Χριστού και διαχειριστές των μυστηρίων του Θεού' (Α΄ Κορ. 4:1).

Να είσαι διαχειριστής σημαίνει να φροντίζεις κάτι που δεν σου ανήκει. Οι ψυχές που μας εμπιστεύτηκαν δεν είναι δικές μας, αλλά του Χριστού.

Η εξουσία μας πηγάζει μόνο από την υπακοή μας σε Εκείνον. Όταν μιλούμε, να είναι τα δικά Του λόγια. Όταν συγχωρούμε, να είναι η δική Του χάρη που ενεργεί μέσα μας».

Τόνισε ακόμα πως «ο Απόστολος Παύλος μας προτρέπει: «Προσφέρετε τα σώματά σας ως ζωντανή θυσία, αγία και ευάρεστη στον Θεό» (Ρωμ. 12:1).

Η ιεροσύνη είναι μια συνεχής προσφορά — χρόνου, κόπου, προσευχής, ακόμη και δακρύων.

Το πιο δυνατό μας κήρυγμα δεν είναι αυτό που λέμε από τον άμβωνα, αλλά αυτό που ζούμε καθημερινά: στην υπομονή προς τους δοκιμαζόμενους, στη συμπόνια προς τους πληγωμένους, και στην πίστη, όταν κι εμείς οι ίδιοι κουραζόμαστε.

Κανείς ιερέας δεν μπορεί να σταθεί ενώπιον του λαού, αν πρώτα δεν έχει γονατίσει ενώπιον του Θεού».

Υπογράμμισε επίσης πως «η Γραφή μας διδάσκει: ‘Εμείς θα αφοσιωθούμε στην προσευχή και στη διακονία του λόγου’ (Πράξ. 6:4). Μέσα στις πολλές υποχρεώσεις της ποιμαντικής ζωής, υπάρχει ο πειρασμός να κάνουμε πολλά, αλλά να προσευχόμαστε λίγο. Όμως η δύναμη και η σοφία μας πηγάζουν μόνο από την

κοινωνία μας με τον Χριστό.

Χωρίς προσευχή, τα λόγια μας είναι άδεια· με προσευχή, ακόμη και η σιωπή μας γίνεται ευλογία.

Τέλος, αδελφοί μου, ο ιερέας είναι αγγελιοφόρος ελπίδας.

Μέσα σε έναν κόσμο γεμάτο φόβο, μοναξιά και σύγχυση, οι πιστοί δεν αναζητούν ανθρώπινες απαντήσεις, αλλά θεία βεβαιότητα – ότι ο Χριστός είναι Αναστημένος, ότι η αγάπη νικά τον θάνατο και ότι η χάρη είναι ισχυρότερη από την αμαρτία».

(Πηγή: [Εθνικός Κήρυξ](#))